

1926

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA ANY VII: NÚM. 157	SETMANARI MALLORQUÍ Inca, 17 de Abril de 1926	Redacció Administració Murta, 5. - Inca
-----------------------------------	--	--

ELS NOSTROS LECTORS

Desde que anunciàrem la desaparició de CA-NOSTRA moltes persones i amics ens han manifestat disgust que l'únic setmanari que surt a Inca doni per terminada sa missió. A ningú sab més greu que a nosaltres, per la sezilla raó que a ningú ha costat més la seva confecció. Vinticin anys farà ara, per l'estiu vinent, que uns quants amics engirgolàrem els primers números del setmanari rioler Es CAD'INCA, que serví de peu als demás setmanaris mallorquins que han sortits en diferents títols si, però baix la mateixa direcció i amb els mateixos ideals de moralisació i mallorquinitat.

Durant aquest temps cada dissapte al fer la CRÓNICA D'INCA feiem la xaradeta amb els nostros amics, de tal manera, que ha vengut a crear-nos com una necessitat del nostre esperit aquesta expansió, i nos costa tant deixar les eines perque el sol se pòn.

Per derrera vegada, nostres suscriptors, ens deixin parlar de CA-NOSTRA i dels nostres afans espirituals. Defungint de tot personalisme volem dir lo que hi trobam amb això del poc interés que s'ha près per fomentar la bona lectura i sobretot la vida del setmanari inquer. Tal vegada nostres paraules podran servir de llum als setmanariers que nos venguen derrera, que neces-

sariament han de venir, perque la ciutat d'Inca no estaria an el seu lloc sense periòdic, quand en tenen poblacions de menys importància que la nostra. Nos guarden de mentir Sóller, Andraix, s'Arracò, Sa Pobla, Artà, Felanitx i Manacor.

Com se redactava Ca-Nostra

En la derrera tongada que ha durat més de set anys casi sempre hem preparat el número totsols. Com el temps nos curtejava acudiem a la còpia d'altri, quant tant hi ha per escriure per donar orientació dins la present societat inquera i mallorquina.

Totes les setmanes bullia dins la pensa un tema, unes idèes que enredornir per fer-ne un article sobre costums, sobre un fet desviat del bon criteri, del sentit cristià, de la bona orientació social, o d'enlairament de qualche obra redemptora; pe ò treballàvem tot el dia per aguanyar-nos el pà i en les hores de descans, una vegades per cansament i altres per estar ocupats amb altres afers socials, nos passava el temps oportú sense haver traduït al paper l'article concebut, i arribava el dijous i no havia més remei que cercar l'article d'altri, la poesia, i comensar a fer la crònica per arribar a temps. L'article ideat tornava quedar dins el tinter. Per altre part no teniem col·laboració, ni aquesta Direcció havia de pretenir que aquells amics que

feren el noviciat en les planes de CA-NOSTRA molts dels quals, avui tenen un nom consagrat dins la república de les lletres, col·laborassen en un periòdic de poca circulació. Si almenys haguessen lograt que quatre inquers haguessen escrit un article mensual se hauria assegurada l'originalitat de la primera plana. Si molts dels qui s'han queixat de la nostra insuficiència nos haguessen aidat la cosa hauria sortit més prendora.

La petitesa de Ca-Nostra

La causa del tamany de CA-NOSTRA era degut a no tenir una maquinària de plat ampla, per no tirar de plana en plana com so feiem abans, emplant-nos un temps que necessitàvem per altres feines. Per lo que se refereix a la preparació del número hem de fer notar que més fàcil nos era confeccionar el setmanari quant era gros que ara que'l feiem petit, per l'imposabilitat de insertar composicions llargues per be que encaixassen en nostre caràcter, tenir que reduir i condensar els escrits i afluixar-nos dels anuncis, que són els principal objecte que tenen les imprentes de poble, quand els rendiments no cubreixen les bestretes.

Malgrat a la reducció dels etmanari, nostres lletgidors inquers sabiem que cap periòdic havia duita tanta informació de la vida social de la ciutat, i res hi havia que dir. Darrerament, després d'unes sensibles baixes, comensà a arribar-nos notícies despectives de la nostra petitesa, com qui voler augmentar defectes a defectes.

Nostres Tendències

Després de 25 anys d'existència hem de confessar que nos queden moltes coses que dir, perque, francament, la vellesa i l'experiència fan tornar les persones manses. No és que tenguem por de tornar a la presó, perque allò va esser una delícia i una glòria que recordam amb fruïció.

Malgrat an aquesta prudència, que ha acabat per fer pèrdre tot interès al CA-NOSTRA, hem estat abjecte de moltes murmuracions i comentaris, suposant que la Crònica era tendenciosa, que no més feiem bo lo que volíem, seguint sempre el nostre criteri. Es que en les poblacions petites cadascú voldria que se escrigués segons li plau i no potser fer el gust de tothom. La imparcialitat sabia que nostra ploma se movia en sinceritat i per la veritat. Així és que seguirem el camí trassat dins nostre criteri, per allò que un hom no pot tenir dos criteris, considerant que els comentaris eren subgectius més que altra cosa.

Encara que tothom sab que hem tengut un esperit ubert a tots els vents purificadors, no tots ho han entès així, per això volem fer constar que nostres planes sempre han estades a disposició de tota empresa dignificadora, fugint sempre d'exclusivismes. Si qualque obra laudable ha tengut poc èco en CA NOSTRA és degut a sos mateixos factors que no han volgut aprofitar se d'aquest element de publicitat.

Si per tendència s'entèn el *nostre regionalisme* hem de dir que el regionalisme no és una tendència ni un partit, sinó un sentiment innat que senten totes les ànimes ben nascudes, però que se deu educar i orientar, que és lo que nosaltres hem fet en la premsa, davant l'invació de forestarisme i modernisme malsans.

Donem gràcies a Deu que ha posada en nostre cor aquesta joia preciosa del regionalisme, que volem conservar tota la vida com un depòsit sagrat, joia que va enva-luagrada en la fe de nostres pares i en la pàtria quenos ve nèixer.

La Biblioteca circulant de Ca-Nostra

Fa uns set anys que veent la moltitud de llibres pornogràfics i herètics que circulen entre el jovent, determinàrem establir una biblioteca circulant. Era una vergonya per la nostra religiosa ciutat que no hi

hagués un lloc a on se pogués trobar gratis bones lectures o almenys a preus ínfims. Si be existien biblioteques eren de caràcter particular, com ho venen esser les que hi ha en les societats. Si n'hi havia de caràcter públic feia més mal que bé. Responguent an aquesta necessitat espiritual, per Santa Maria la Major de 1919, obríem la Biblioteca circulant de CA-NOSTRA, sens altra fi que escampar la bona lleuor i la bona literatura

A la nostra crida respongueren varies persones, entre elles Mossèn Miquel Llinás, aleshores Ecònom d'Inca. En conjunt ens regalaren algunes dotzenes de llibres i una cinquentena de pessetes, lo demès le hi hem posat nosaltres, tenent avui una existència de docents volums manuals amb una dotzena de medians. La biblioteca sens que haja prèns gran valada segueix actuant i pocs seran els dies que no haja moviment de llibres. Cal confessar, emperò, que la seves existències no umpl la necessitat espiritual del públic que s'en serveix. Es fa precís tenir moltes obres i de tota classe que estiguen en harmonia en la moral catòlica. Es dóna es cas llas-timós que varis dels lletgidors han agotat totes les lectures de la seua afició i se obtenen de demanar més llibres, i no'm falten, que a manca d'aigües netes acudeixen a les fonts térboles

Aquesta Direcció no se creu obligada a fer un esforç superior al seu medi per l'adquisició de les obres que caldria tenir. De bon gust cederia la biblioteca circulant amb tots els seus volums a qualsevol entitat piedosa o social, ben orientada, que donàs garantia de posar-la a l'altura que li correspòn per aglapir plenament el fi perque fonc fundada.

Si ningú respòn, nosaltres seguirem avant dins els nostros medis i la nostra modèstia.

La Nostra Llibreria

El propagandista catòlic Dr. Fèlix Salvà i Salvany, en un dels seus afuats articles

de controvèrsia, proposava com un medi d'escampar la bona lleuor la fundació de llibreries en les principals poblacions per donar avinentesa els pobles de la ruralia a la compra de bons llibres. An aquest mateix pensament responien aquells llibreries que se havien fundades en alguns convents de monjes, si be la seua acció se concreta a llibres pietoses, entre les persones devotes.

En 1904, se fundà la llibreria de *Ca-Nostra* en el centre de Mallorca. Encara que no se tituli catòlica tothom sab que ès neta-ment ortodòxia. Per les notícies que tenim ès la única an el partit que pugua ostentar aquest calificatiu de *netament*.

La llibreria catòlica treballa en grosses desventatjes al costat de les altres, per tenir que privar-se de la venta de moltes obres que deixen bon marge. El llibreter catòlic sols li ès permès tenir llibres bons i l'indiferents, o poc escrupulós, en té per tots els gusts, bons i dolents, tenguent un camp més ampla per l'explotació del negoci. Al costat del *Cami del cel* a voltes s'hi veuen les noveles sicalíptiques del Caballero Audaz i Felipe Trigo, o la Vida de Jesús per Renan i altres llibres de pitjor categoria que no anomenam per decència.

Quantes ofertes nos han fetes d'obres que per sa ductosa moralitat no hem acceptades, malgrat a les tentadores condicions econòmiques! Quantes remeses de llibres nos han enviades sense demanar-les per vendre en comissió, i en grossa comissió, tenent que posar hi el franqueix per no empestar les nontres estantaries!

Ara mateix tenim damunt el taurell un bult de noveles a punt de tornar perque el títol i l'autor no són una garantia de moralitat. Aquestes remeses expontànies de certs editorials an els llibreters amb condicions afalagadores, són un medi d'introduir el llibre lasciu i aquestes biblioteques *cortas* que cauen com a calabruix damunt els borrons de la vinya jove. Hi ha per espantar-se al veure la propaganda que

se fa i la baratura en que se donen i se introduexen per tot arreu, contrariant en la quietut, en la *santa quietut*, dels homes de nostre camp. No basta predicar contra el llibre dolent i el periòdic tendenciós, és fa necessari escampar i introduir per tot arreu el llibre bo i protegir la premsa moralitzadora, a pesar dels defectes que puga tenir, degut a la falta demedis.

Potser que en les capitals la llibreria catòlica tenga vida pròspera, però en les poblacions petites que el comerç petit per surar ha de tocar molts d'articles diferents i en males condicions, es clar, que no resulta i manco en la incomprensió del qui tendrien que apadrinar-la i no ho fan.

Volem dir en tot això, que el pensament, l'esforç i la perseverància de la Llibreria de *Ca-Nostra* no han sigut protegits com se merexia.

Ideal d'un Setmanari Inquer

Encara que sembli, un contra sentit la despedir-se CA-NOSTRA del drap de la premsa (sia o no definitiva la seva despedida), volem manifestar nostre desig de que Inca tenga un setmanari que estiga en relació de la seva importància.

Creim que la Ciutat d'Inca no ha de consentir estar orfa d'un element de publicitat que siga l'eco de la seva vida social en tots els seus aspectes. Inca, que amb el seu dijous té la fira setmanal més important de Mallorca, que té un Comerç i una Indústria florents, un tribunal de primera instància, un regiment amb un corté magnífic, plaça de braus, teatres, cines i moltes societats a la moderna, i un orfeó notable, i funcions religioses que deixa enderrera qualque catredal: Inca, dèim, deu tenir el seu setmanari, i un setmanari potent, amb molta informació, bona doctrina, amic de la tradició, ja que Inca és un poble de tradicions, sens deixar de sempentejar tot bon factor modern.

El setmanari d'Inca per estar a l'altura

que li correspòn segons el desplegament d'altres activitats inquires, hauria de sortir il·lustrat amb vistes de les seves festes i actes públics, de les seves fàbriques i esglèsies, i de tot lo que fos art i bellesa.

Si el periòdic no ha sortit amb l'ideal convenient que nosaltres desitjam, ha sigut per la falta de alicients i protecció. Aquesta falta de protecció està revelada llargament en la vida curta i migrada dels set o vuit setmanaris que s'han publicats en llengua castellana; i si la premsa de llengua materna ha omplit l'espai d'un quart de segle, se deu, modèstia a part, a nostre esforços perseverants, però, ... quants de gentes no hem hagut de pendre per veure si aniria millor, perdent-hi temps i diners!

No somniï ningú amb un periòdic important contribuïnt la ciutat solament amb un centenar de subscripcions, que és el terme general en que ha aidat a la premsa inquera. Inca deu contribuir pel sosteniment del seu setmanari en trescentes a quatrecentes subscripcions, perquè, no s'ha de confiar gaire amb els abonats de fora, que se han de considerar com un afegidor de poca treta. El Comerç, la Indústria i l'Ajuntament l'haurian de subvencionar esplendidament. A altres coses han aidat que no són de tanta cultura ni importància pel progrés ciutadà. El Municipi no nos ha favorit mai ni amb una subscripció, quant hem tengut sempre l'honor que l'Ajuntament de Ciutat figuràs en nostres llistes de abonats. Qualque cosa deu valer l'informació que sempre hem feta del vida municipal. La claricia tampoc s'hauria de mostrar estranya al setmanari del poble i l'hauria de protegir moral i materialment, no fos cosa que prengué un mal camí avui que hi ha tanta bifurgació.

El setmanari d'Inca, no hauria d'esser obra d'un homo totsol, sino que, moralment, hauria d'esser de tots els inquires perquè se pogués dir que és la representació d'un poble qui treballa, que vol mostrar els seus afanys de prosperitat i de grandesa.

Acabament

El setmanari CA-NOSTRA se despedeix del públic sense més calor que la nostra, que és la calor d'un qui se mor; i sense més llàgrimes que les nostres que tenim els ulls aixuts de desenganys. La tasca del llibre bo i de la sana lectura que, en part, imperiosament deixam sense con moure ningú, estam segurs que vendrà dia que l'hauran d'empendre qualche entitat en forma de companya per aturar tanta revista i novela pornogràfica i periòdic de tot pelatje que entra a la nostra ciutat i dins les llars inquieres, restant la premsa catòlica amb una grossa minoria. No fa molt que unes dignes senyores se redressaren contra el mal mot, crèim que també se haurien de redressar contra la mala lectura que ve esser una espècie de blasfèmia estampada.

Tal volta hi ha més de dues entitats socials que per la seva plasmació es gasten forsa de diners i energies i no responen a una necessitat tant fonda, tant espiritual i tant imperiosament sentida, com hi respondria una associació dedicada al foment del bon llibre i de les bones lletres, que aufagàs el mal, com diu Sant Agustí, amb l'abundament de bé.

CERCANT L'AMOR

Lema:

Tu qui omplis lo sol de resplendor, omple mon cor d'amor.— B. R. LULL

Sent un desig infinit
a dins ma pròpia impotència
que'm revelen l'existència
d'un gran Bé de l'esperit.
Si no és per la vall florida
el cercaré an el Tabor...
Al cor tenc una ferida
per manca d'aquesta Amor.

Avorresc la vanitat,
res d'Ell me diu el bullici,
qui me'n sol donar clarici
ès l'angusta soletat.
El riu, l'aucell, la flor pura,
gotes són de sa frescor...
M'agrada dins l'espessura
meditar sobre l'Amor!

Gran resplendor dóna el sol,
la Lluna, bella alegria;
i ompl la Terra d'armonia
la tórtora i el rossinyol.
La Creació és una festa
d'aubades, cants i frescor...
De poesia que'n resta
sense l'encís de l'Amor?

El món res té vertadé,
el seu llibre és la mentida,
melangiosa és la vida
per qui vol i ama el bé.
Negres ombres de feblesa
me tanquen son resplendor.
Tot és pecat i torpesa
per fer-me perdre l'Amor.

Per tot jo veig son poder,
sent el toc de sa presència,
s'enardeix la consciència
i no sé si el sabré haver
per no haver trobada gràcia
davant son ull creador.
Es una immensa desgràcia
no ser amic de l'Amor!

D'altres amors he gustat
l'aroma per medicina,
i trobant-la bona i fina
no'n quedava associat.
Sols trobaré la fartura
per mon cor somniador,
abrassant la formosura
inicial, del ver Amor!

Tot gaudeix mon esperit
davant una ànima pura
per evocar-me l'albura

del seu resplendent vestit.
 Cor que serves nevat lliri
 tu lo culls de sa blancor;
 la blancor és un deliri
 i el més pur goig de l'Amor!

Oh àngels de caritat
 que, trepitjant les espines,
 abocau dolsors divines
 dins la freda Humanitat;
 voltros el deveu conèixer,
 espurnes sou de s'ardor:
 ensenyau-me el do merèixer,
 el do íntim de l'Amor!

Jo ovir som pas triomfant
 que pipelletja i fulgura
 dins l'estelada blavura,
 damunt el mar llambretjant,
 damunt la terra fruitanta,
 en la llum, dins la sabor,
 i en l'ànima assedeganta
 d'amor, per aquesta Amor!

Mon esperit vol volar
 per l'espai de la llum pura,
 i el pes de la carn impura
 no li deixa el vol alçar.
 Vol llibertat i grandesa
 i es troba esclau, dins foscor,
 suspirant per la bellesa
 de tant desitjada Amor!

Els tons de l'orga festiu,
 la pau del temple, sagrada,
 i la litúrgia crismada
 que un cop plora i l'altre riu,
 me diuen amb sa alegria
 i amb sos càntics de dolor
 que, entre perfums de latria,
 allà s'oculta l'Amor!

*

L'home en plena joventut
 d'amor sol tenir florida,
 i en la tardor de la vida

l'impotència el tè retut;
 mes, mon cor, refet, espera
 nous floriments i frescor
 dins l'eternal primavera,
 poseïnt la gran Amor!

MIGUEL DURÁN.

Bolletí de L'HARPA D'INCA

Una prometensa

Quand partiren pel setembre de 1924 el soldats del Regiment d'Inca a la guerra del Marroc, la Junta de Govern de l'Orfeó va fer la prometensa, fent-ho constar en acta, de anar a cantar una solemne salve a Santa Maria la Major. Havent, idò, retornats el derrers soldats d'aquella expedició sens desgràcies, diumenge vinent, dia 18 d'Abril, «L'Harpa d'Inca» complirà la prometensa, cantant l'antífona mariana, després de l'ofici major que les mares dels soldats d'Inca dedicaran a nostra excelsa Titular, per haver lliurat sos fills dels perills.

Homenatge al Poeta don Joan Alcover

La Junta de Govern ha acordat fer una vetlada necrològica en homenatge a don Joan Alcover que se celebrarà, si Deu ho vol, el quart diumenge d'aquest mes. An aquest acte es lletgiran poesies del poeta que Mallorca acaba de perdre i algú parlarà de la seva personalitat literària. l'Orfeó cantarà varies composicions sèries, entre elles, estrenarà el cant de pietat d'En Banch «La Passió de Nostre Senyor Jesucrist.

Nous socis protectors

Exm. Senyor Comte de Perelada
 Don Bartomeu Payeras
 " Antoni Prats
 " Ramon Prats.

Suscripció a la Senyera

	Suma anterior	406
Mossen Jaume Sampoli Antic	5
	Suma total 411

GRAN ASSOLIT

Existent a la Llibreria de Ca-Nostra

==== Murta, 5.—INCA ====

Setmanes Santes en llatí, castellà i català de variats preus

Llibres, escuradament enquadernats, de l'història i de la meditació de la Sagrada Passió de **Jesucrist** d'autors castellans i estrangers traduïts al català i castellà.

Devocionaris i llibres de lectura propis per regalar als infants que fan la primera comunió.

N'hi ha d'econòmics i de rica enquadernació, blanca, de colors, de ceduloide i de tot preu.

Foment de Pietat Catalana. També se troben en existència els llibres religiosos d'aquesta benemèrita Institució; entre ells, «Proses de bon seny» i altres d'En Raventós per la formació de la joventut.

Altres Objectes propis per present als infants, com catses de compasos, lapis de colors, pastells de pintures, quaderns i postals per iniciar-se al dibuix i pintura.

Si heu de fer cap present,

a la Llibreria de Ca-Nostra

trobareu objectes per quedar bé

Plaza de Toros de Inca

Dia 13 Junio de 1926.

Juan Belmonte

Pepe Algabeño

Fausto Barajas

Toros PEREZ TABERNEO

Diccionari Català-Valencia-Balear

— per —

Mn. Antoni M.ª Alcover Sureda

i altres redactors

Després d'una vintena d'anys de treball preparatori, intens ara s'està repartint unes pàgines de mostra il·lustrades amb multitud de gravats, i el prospecte amb les condicions de Suscripció.

La Llibreria de Ca-Nostra n'és un centre de suscripció.

¿Es pecat anar al cine?

Atractiu llibret de propaganda moralitzadora
PEL

P. Ramón M.ª de Bolós S. J.

64 planes de text, amb coberta de color: 25 céntims

Se troba en la Llibreria de Ca-Nostra

Equivalencies

REDUCCIÓ de quilos a arroves i unces a 0'20.

REDUCCIÓ de quilos a lliures i milèsimes a 0'30.

Id. En Cartells per tenir davant la bàscula, a 2'00.

REDUCCIÓ de quilos a quintàs, arroves i lliures a 0'25.

Diccionaris

En Castellà (varies classes i edicions).
Català-Castellà i Castellà-Català.
Italià-Espanyol i Espanyol-Italià
Inglés-Espanyol i Espanyol-Inglés
Espanyol-Alemà i Alemà Espanyol
Francés-Espanyol i Espanyol Francés.

Murta, 5. - - Inca

Vida Municipal

Gastos extraordinaris.— Durant l'any natural de 1925 (de 1er de Janer a 31 de Desembre), l'Ajuntament d'Inca, ademés d'atendre als servicis ordinaris, intensificant els de conservació i reparació de carrers i camins, feu els següents gastos extraordinaris:

Per pago de deutes procedents d'anys anteriors	Pessetes 17.044'43
Per espropiacions del carrer de la Murta	19.989'89
Per espropiacions de finques de l'illeta de can Janer	15.897'12
Per altres espropiacions (carrers de Sineu, Barco, Mercat Major, Angels, etc.)	7.185'20
Per instalació de l'alumbrat del camí del Cementeri; id. parada de cavalls sementals; obres siqui Gran via; id. del depòsit municipal; confecció del Registre fiscal; etc.	7.425'00

Sumen als gastos de millores extraordinaris. 67 639'64

Obres municipals.— Actualment s'efectua l'enderrocament de les cases de l'amon Gabriel Marqués i de C'an Batliu, per axamplar el carrer de la Murta, i la de Ca s'Escolana, per engrandir la plassa Major i han comensat les obres per a construcció de la siqui colectora del carrer del Barco; i prest comensaran les obres del jardí de la plassa d'Orient i les de la siqui dels carrers de Corró i Estrella.

Del primer de Janer passat, fins avui, s'ha ubert an el trànsit públic el tros del carrer de «Paraiso» comprès entre'l de Valella i «Belén»; s'ha fet l'afirmat per primera vegada de dit tros, del carrer de Mercancies, i del de Ramón Llull (entre Bisbe Llopart i Lloseta), s'ha fet la reparació completa del carrer de la Gloria i de Lloseta, reparacions parcials en els camins de Mancor, Biniamar i Sanselles i s'han fet obres a l'edifici del Jntjat i Pressó del partit, an el Matadero municipal, carnesseria, etc.

Tot axò i els preparatius que fan les Comissions municipals ens indiquen que enguany l'Ajuntament durà a efecte més millores que durant el darrer any

El Sr. Batle, ajudat de la Comissió d'Hizenda, ha sabut millorar la situació econòmica del Municipi, fins an el punt de que sens tenir que apelar a emprèstits o manlleus, s'han fet i se fan millores, i se tenen doblés en caixa per seguir-les com heu prova el següent estat, que se mos ha facilitat a la Sala, i que compren el moviment de la Caixa municipal, durant el primer semestre del corrent any econòmic:

Intervención del Ayuntamiento de Inca.

Existencia en caixa el 1 ^{er} joriol de 1925	62.765'52
Recautat durant el primer semestre.	103.252'78
Suma el càrrec.	166.018'30
Pagaments verificats durant el 1 ^{er} semestre	75.837'44
Existència en caixa el 31 Desiembre 1925	90 180'86

Inca, 1 gener de 1926. — El Secretari - Interventor: Jose Siquier — El Depositari: Sebastian Aguiló.

Mot final.—Les anteriors quantitats són més eloqüents que els discursos. Seguesquen els admistradors de la ciutat vencent les dificultats i obstacles que's presentin. ¡ Que no desmain!

Així seran una realitat les millores acordades: Engrandiment de la Plassa Major, dels carrers del Bisbe Llopart i Mesones i construcció de la Gran-via.

A. de M.

Crònica d'Inca

Dia 1 de Març. — Es el Dijous Sant. En les nostres esglèsies es celebren les funcions propis de la diada. Els monuments estan suntuosos i fan olor de violetes i encens dins l'unció amarada de mística tristesa. La processó del capvespre és llarga i molt concorreguda, principalment d'homos, portant el Sancrist de la Sang de les Monjes i el misteris nous beneïts suara. Les autoritats i la música no hi falten.

El vespre, es fa la cerimònia del Levatori pel Sr. Rector, Mn. Rayó, i segueix el sermó anomenat del *mandato* pel cuaresmer.

Seguint la costum establerta «L'Harpa d'Inca» va a visitar els Monuments i canta a cada un d'ells, motets litúrgics. Els carrers i places s'umplen d'oracions i de pregàries dels faels que fan les visites. Mes tart, a l'hora del silenci, comencen en les esglèsies l'exèrcici de l'Hora Santa.

Dia 2.— La processó de l'endavallament revestix la mateixa solemnitat melangiosa; mes, hi assisteix la Congregació de Mares cristianes. A la funció de la Soletat l'Orfeó ha cantat l'*Stabat* a veus, alternant amb la Comunitat parroquial.

Dia 4.—Pasco Florida. La gent farà les festes alegres, no solament per la resurrecció de Jesus, a qui saluda tota la naturalesa amb les salves dels canons, sinó que també, perque durant els Dies Sants el cel ha regalat a nostres camps pluges abundoses, que han fet revivar els sembrats. Ara si que el fritet de pasco serà ensaborit en més gust perque la alegria és cumplida.

Dia 5.— A la festa del Ramell, que es celebra a l'esglèsia de les Monjes, el cuaresmer, Mn. Antoni Artigues, es despedeix del poble, essent la tercera vegada que ha fet el sermó de despedida per haver predicades tres cuaresmes. Ses paraules tenien fonda emoció.

— Una terrible desgràcia hi hagut a la plaça d'Orient. Un auto i una bicicleta s'han topat tant malament que el pobre jove ciclista, Bartomeu Seguí de Cas Betliu, ha quedat mort a l'acte.

Fetes les diligències pel Jutjat que són del cas, el cadàver del desgraciat jove fou transportat al cementeri. — R. I. P.

Dia 7.— Arriben del Marroc 254 soldats, derrera partida dels que s'en anaren dia 20 de setembre de 1924. A l'Estació anaren a esperar-los totes les autoritats, els caps i majors de la guarnició amb la banda del regiment, moltes persones visibles de la ciutat, molta gernació i moltes families dels pobles.

No es fácil descriure les escenes d'amor i ternura de les mares que abressaven sos

fills retornats de la guerra, bons i salvats, després de fants de perills africans.

L'Ajuntament ha regalat a cada soldat un paguet de xigarros— Sien benvenguts!

Dia 10.— An el puig de Santa Magdalena es fa la festa del Pancaritat. A l'oratori hi hagut funció religiosa a on ha predicat Mossen Andreu Caimari. La festa cívica ha consistit en corregudes i ball a l'estil mallorquí.

Dia 17.— Durant aquesta setmana han cumplit amb el precepte pasqual els soldats del regiment, que ha preparats el capellà Castrens, Mn. Nicolau Sagesse, mediant tres plàtiques doctrinals que ha fetes en la Parròquia.

— Nostre bon amic, don Josep Siquier, Secretari del Ajuntament, està malalt de grevedat fins el punt que diumenge tengueren que viaticar-lo; venturosament, emperò, la malaltia ha donat tomb i el metjes diven que està fora de perill. Celebren la millorança i pregam a Deu que aviat el restabliment sia complet.

Que de tot en sia alabat el Senyor. Adeu siau.

El Cronista

ADVERTENCIA

Aquest número correspòn al darrer dissapte de mars, que cumplia el trimestre econòmic però havent-se retardada la seva sortida aiximateix hem volguda fer la Crònica fins el dia d'avui.

Restam agraidíssims a nostres antics subscriptors per la perseverància en que han sostengut el setmanari en qualsevol forma haja sortit; i los suplicam el pagament del darrer trimestre i el de les anyades anteriors als que encara estiguen en descubert.